

2010-06-29

En perfekt start på dagen

Jag tar stegen ut i morgonluften. Blundar, stänger min mun och fyller mina lungor genom näsa med den rena vårlukten, blandad med känslan av att det under natten fallit regn. Jag släpper ut luften igen genom min mun och jag uppfylls av tanken att detta blir en bra dag. Jag ligger inte efter med något åtagande. Allt är i den ordning som jag vill. Jag har gott om tid att hinna till destinationen jobbet. Jag har kontroll, vilket är ett av mina mål, för det ger mig en självförtroende lugn. Jag genar snabbt runt husknuten till dörren som leder till det tvåhjuliga fordonet. I handen finns redan den passande nyckeln som jag sätter i låset och vrider runt.

Ut i den friska luften igen ledandes på cykeln, justerar jag den på ryggen fastsatta ryggsäcken. En sval bris passerar och får mig att titta upp och se det gröna gräset och dom imponerande träden med sina höga toppar. Jag är redo för strapatsen som kan leda till nya upptäckter i vardagen. Enda utmaningen jag har är att jag under dagen vill möta skratt, leende och trevliga människor, vilket skulle förgylla min dag. Allt är omsvept i rubriken ”en perfekt dag”, vilket leder till ett stort leende som brer ut sig i mitt ansikte. Jag är säker på att jag kommer klara min utmaning.

Väl uppe på min farkost, drar jag ner solbrillorna som jag valt med omsorg. In i öronen sätts in hörlurarna som leder till min MP3. Volymen är anpassad för njutning och pausknappen är aktiverad. Kollar igen omkring mig på den idylliska omgivningen. Tar ett djupt andetag genom näsan igen, bara för att jag längtar efter vårlukten igen. Fattar tag med båda händerna på styret. Vänsterfoten väl placerad på en av pedalerna, ger jag fart med högerfoten och häver mig upp på cykeln. Solstrålarna möter mig då jag nu intagit min cykelposition, och jag känner en tydlig frihetskänsla brer ut sig i hela min kropp. MP3:n pausknapp inaktiveras och maskinen börjar ljuda av den utvalda favoritmusiken som genast tar över mitt sinne. Att cykeln knarrar lite som tecken på att den behöver servas berör min inte då ”I still havn't found, what Im looking for”, tar över all min uppmärksamhet. Inget existerar förutom jag, min frihet och U2.

Detta är allt jag behöver efter en god frukost och tillräckligt mycket sömn, för att dagen för ska bli en lycklig dag. Jag har inga förväntningar på det jag vet att jag kommer möta under dagen. Det spelar egentligen ingen roll vilket väder det är i denna stund. Mitt självförtroende är stort då jag gör något av min vardag. Jag lever och bestämmer över mitt liv. Jag skapar situationer som jag mår bra av. Jag kan inte skylla på någon annan om jag inte tar kommandot över mitt liv. När jag kommer i en situation som jag inte har kontroll på eller ogillar så är det upp till mig att förändra den till det bättre. Jag ångrar inga erfarenheter, dom ger mig bara mer erfarenhet som jag i efterhand kan analysera lagom mycket och göra mig klokare vid framtida val. För val gör jag hela tiden.

Låten dör ut och tas över av AC/DC:s ”Thunder” och automatiskt ökar mina fötter hastigheten på trampandet. Cykeldäcken är välpumpade efter gårdagens paus vid en av kommunens uppsatta pumpar. Nu byter min relaxande cykelstil till ett med fart och tempo. Jag liksom susar fram och känslan av frihet är total, för just nu i denna stund far jag fram som ett ”skollat troll”, bara för att jag själv i denna stund känner för det, helt frivilligt och inte för att måste det. Nästa låt som nu intar scenen i mina öron är ”[Eye of an Tiger](#)” från Rocko-filmen, gör att mitt tempo bara ökar. Fast jag har full kontroll över omgivningen så ökar pulsen av musiken. Växlarna funkar perfekt och jag har full kontroll.

Väl framme vid stadens city och åsynen av min vackra stad Eskilstuna, byts tempot ner till en mer vaggande sådan, till ljudet av en countryballad av okänd titel. Låten passar perfekt och jag kan lugnt se på människor jag passerar och den imponerande ån som likt en jätteorm slingrar sig genom staden. Solen som blänker i vattnet bländar mig inte pga mina effektiva brillor på näsan. Trafiken flyter på liksom jag, när jag intar cykelparkeringen utanför min arbetsplats.

Jag tar mig från den låsta cykeln, fortfarande med ett leende på läpparna. Tar ett sista djupa andetag av morgonbrisen. Dörrarna låses upp och jag tar mig till min plats i byggnaden, mot nya äventyr och samtidigt fullt medvetandes om att det kommer bli svårt för någon att bryta min perfekta dag...

/ Ludvig Jansson